

M. en kär anhörig. M. helsan, krafterna. Jag har m-t min börs, men vet icke, om den blifvit stulen eller om jag tappat den. M. jemnvigten. Hon har nu m-t allt hopp. Du m-ter ej på bylet. M. tjensten, förlora den genom af-sättning. — Syn. Se Förlora. — 2) Umbära. Jag kan ej m. det. — Mistande, n. 4.

Anm. *Mista* brukas i dagligt tal mer än *Förlora*, deremot i skriftspråket mindre.

MISTE, adv. (af *Mista*) Felaktigt, orätt, oriktigt. *Höra, se m. Skjula, slå, hugga m.*, ej träffa med skott, slag, hugg. *Stiga m.*, stiga så, att man faller eller vacklar; äfv. sätta foten på orätt ställe; äfv. gå orätt. *Gå m.*, gå orätt väg, gå vilse, till orätt person, ställe, o. s. v. (Fig.) *Gå m. om*, ej erhålla något, hvarpå man gjort sig räkning. *Taga m.*, se *Missstaga sig*. — *Syn.* Fel, Felaktigt, Falskt, Orätt, Oriktigt, Galet, Vilse, Bom.

MISTEL, mi'sst', m. 2. pl. *mistlar*. En ständigt grönskande buskväxt på ekar och barrträd, med hvita, genomskinliga bär, af hvilkas klubbiga saft göres fågellim. *Viscum album*.

MISTIG, a. 2. Se *Disig*.

MISTLIG, a. 2. (föga brukl.) Som kan mistas, umbäras.

MISTNING, f. 2. 1) Förlust. *M. af lif och gods. Helsans m.* — *Syn.* Se *Förlust*. — 2) Saknad, umbärande. *Vara, komma i m. af något.*

MISTOM, mi'sstäm, int. (fam.) Se *Pytt*.

MISTRAL, -äl, m. 3. En kall NNvind på Medelhafvet.

MITT, pron. poss. n. Se *Min*.

MITTEL, m. sing. 1) Midt. *I m-n af*, midt uti. — 2) Ett slags boktryckarstil.

MIXTUR, -ür, f. 3. (lat. *Mixtura*) 1) (farm.) Blandning af tvänne eller flera flytande ämnen, hvartill man ofta sätter hvarjehanda fasta, såsom pulver, extrakter, salter, o. s. v. — 2) Ett slags orgregister.

MJAMA, se *Jama*.

MJELL, n. sing. Fnassel i hufvudet. [Mjäll.]

MJELL, a. 2. (egentl. *Mjuk*) Klar. *M. hy.* — *Mjellhet*, f. 3. [Mjäll.]

MJELLHVIT, a. 2. Af en klar hvithet. *M-t fläsk*. [Mjäll —.]

MJELTBRAND, m. sing. En ganska farlig boskapssjuka.

MJELTE, m. 2. pl. *mjeltar*. (anat.) En kroppsdelen i bukhålan på venstra sidan under mellangärdet, af en liten knytnäfves storlek, tjock, aflångt rundad, blåsvart. *M-n hugger*, se *Hugga*, 4. [Mjälte.]

MJELTGRÄS, n. 3. (bot.) Ett släkte af Ormbunkarna. *Asplenium Scolopendrium*.

MJELTSJUK, a. 2. 1) Plågad af mjeltsjuka. *En m. person.* — 2) Som härrör af, röjer, uttrycker mjeltsjuka. *Ett m-t sinne, lynne. M. min, blick. M-t utseende.* — *Syn.* (för begge bem.) Hypokondrisk, Melankolisk.

MJELTSJUKA, f. sing. Sjukdomstillstånd, härrörande af stegrad retlighet i underlifsnerverna, och yttrande sig i störd matsmältning, oro, nedslagenhet och besvärligt lynne.

MJELTÅDER, f. 1. pl. — *ådror*. Blodåder, som tillhör mjelten.

MJELTÖRT, f. 3. Se *Mjeltgräs*.

MJUGG, s. sing. oböjl. *I m.*, i hemlighet. *Sälja i m. Skrata i m.*, så att det icke märkes. *Svåra i m.*, i tysthet.

MJUK, a. 2. I allm. motsatsen till *Hård*. 1) Säges om kroppar, hvilkas delar kunna utan syn-

nerlig möda åtskiljas, och hvilka lätt ändra sin form samt behålla mottagna intryck. *Lera och vax äro m-a kroppar. M. säng, bädd*, då ingen hårdhet kännes, när man ligger derpå. *M-t bröd*, ej torkadt eller hårdnadt. *M-t jern*, lätt smidigt. *M-a händer*, köttiga, så att deri varande ben ej kännas. — 2) Böjlig. *En m. käpp. Ett m-t ris. M-t läder. M-t och fast kläde.* — 3) (fig.) Som lätt böjer sig efter andras vilja och önskingar. *M. och smidig. Han gör sig så m.*, smilar. — 4) (måtl.) *M-t målningsmått*, när färgerna äro väl sammansmälta. — *Syn.* Smidig, Medgörlig.

MJUKA UPP, se *Uppmjuka*.

MJUKFENIG, a. 2. *M-a* kallas en ordning af Benfiskarna, som har alla fensträlarna mjuka och böjliga af fina leder.

MJUKHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara mjuk. Se *Mjuk*, 4. — 2) Böjlighet. — 3) (fig.) Smidighet, medgörlighet.

MJUKHÄRIG, a. 2. Som har mjukt hår.

MJUKNA, v. n. 1. Blifva mjuk. — *Mjuknande*, n. 4.

MJÄKER, m. sing. (fam.) Se *Fleper*.

MJÄKIG, a. 2. (fam.) Se *Flepig*. — *Mjäkighet*, f. 3. — *Mjäkigt*, adv.

MJÄLE, se *Mjärde*.

MJÄLL, se *Mjell*.

MJÄRDE, m. 2. pl. *mjärdar*. Ett slags fiskredskap af tvinnadt hamngarn, bundet med särskilt inrättade ingångar, genom hvilka fisken icke hittar ut, sedan han kommit in. [Mjerde, Mjäle.]

MJÖD, n. sing. Ett slags välsmaklig dryck, hvartill vid bryggningsnyttjas en svag vört, som göres söt med tillsats af honung.

MJÖL, n. sing. 1) Genom malning till fint pulver förvandlad och genom siktning ifrån sina skal befriad säd, efter olika arter deraf kallad Hvete-, Råg-, Korn-, Hafremjöl o. s. v. *Fint, groft m. Af m. beredes bröd.* — 2) På dylikt sätt beredt, mer eller mindre fint pulver af åtskilliga andra växter, såsom Potates-, Bön-, Årtmjöl, m. fl. — 3) Benämning på hvarjehanda organiska delar, då de blifvit krossade eller sönderfallit till ett ganska fint pulver, såsom Benmjöl, Maskmjöl (af trä), o. s. v. Se äfv. *Frömjöl, Bergmjöl.* — *Ss. M-aktig, -handel, -handlare, -klimp, -klister, -kruka, -lår, -påse, -säck, -tunna.*

MJÖLA, v. a. 1. Bestro med mjöl. *M. ned*, öfvertäcka med mjöl. — *M. sig*, v. r. Sönderfalla till mjöl, blifva mjölig.

MJÖLBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. En insekt af Skalbaggarna, som helst förtär mjöl och är vanlig i mjölbodar, bagerier, qvarnar, o. s. v. *Tenebrio Molitor*.

MJÖLBLÅSA, f. 4. Ett slags svamp på stubbar. *Licea fallax*.

MJÖLBÄR, n. 3. Se *Mjölön*.

MJÖLDAGG, m. sing. Ett slags mjöldam liknande mögel, som alstras på sjukliga växtblad och utsoger dem.

MJÖLDAM, n. sing. Fina partiklar af mjöl, som vid malning fara upp i luften och lägga sig på närmare befintliga föremål.

MJÖLDEG, m. 2. Deg, tillredd af mjöl (till skilnad ifrån annat slags deg, såsom senapsdeg, m. m.).

MJÖLDOFT, n. sing. 1) Se *Mjöldam*. — 2) Ett slags svamp, på blad. *Aleuria rosea*.

MJÖLDRUM, m. 2. pl. — *drummar*. Ränna af trä, hvarigenom mjölet utfaller ifrån en mjöllär.